



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobkyně: **Odborová organizace Sluníčko**, IČO 22711554
sídlem Petrušov 152, 571 01 Staré Město

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti ministra žalovaného

takto:

- I. Ministr práce a sociálních věcí je povinen rozhodnout o žalobkynině rozkladu z 18. 7. 2023 proti rozhodnutí žalovaného z 18. 7. 2023, čj. MPSV-2023/138230-331/2, a to ve lhůtě 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a vyjádření účastníků

1. Žalobkyně se domáhá ochrany proti nečinnosti ministra žalovaného, který doposud nerozhodl o jejím rozkladu. Úřad pro ochranu osobních údajů přitom 18. 8. 2023 vydal opatření proti nečinnosti, kterým ministři přikázal rozhodnout o rozkladu do 15 pracovních dnů, tedy do 8. 9. 2023. To se nestalo, a proto žalobkyně žádá, aby soud uložil správnímu orgánu, aby ukončil svoji nečinnost a uhradil jí náklady řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že rozkladová komise projednala žalobkynin rozklad 21. 9. 2023 a ministrovi předložila návrh rozhodnutí. Ministr o rozkladu doposud nerozhodl.

2. Obsah správního spisu

3. Žalobkyně požádala žalovaného o poskytnutí informací. Ten jí část informací poskytl a v části rozhodl 18. 7. 2023 o odmítnutí žádosti. Žalobkyně proti rozhodnutí o odmítnutí podala rozklad.
4. Následně žalobkyně požádala Úřad pro ochranu osobních údajů o uplatnění opatření proti nečinnosti. To úřad učinil a 18. 8. 2023 vydal opatření proti nečinnosti, kterým přikázal Ministrovi práce a sociálních věcí, aby do 15 pracovních dnů od doručení opatření rozhodl o žalobkynině rozkladu. Opatření bylo žalovanému doručeno 18. 8. 2023.

3. Posouzení věci soudem

5. Soud při přezkoumání tvrzené nečinnosti vycházel ze skutkového stavu v době vydání rozsudku dle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002, soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
6. Soud nejprve považuje za vhodné uvést, že za žalovaného považuje v souladu s žalobou ministerstvo, nikoliv ministra, který o rozkladu dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, rozhoduje. Vyšel přitom přiměřeně ze závěrů judikatury k § 69 s. ř. s., který upravuje pasivní legitimaci v řízení o žalobě proti rozhodnutí. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) dovedl, že procesní postavení žalovaného přísluší správnímu orgánu, v jehož rámci je ministr či předseda ústředního orgánu státní správy funkčně zařazen (rozsudky NSS z 25. 8. 2006, čj. 4 As 57/2005-64, a z 29. 10. 2007, čj. 8 Afs 75/2007-115). Tyto závěry lze vztáhnout i na úpravu pasivní legitimace dle § 79 odst. 2 s. ř. s. I samotný NSS jedná v případě řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti s ministerstvem či ústředním orgánem (např. rozsudek NSS z 25. 2. 2011, čj. 5 Ans 6/2010-43, a rozsudek rozšířeného senátu NSS z 25. 5. 2016, čj. 5 As 9/2015-59, č. 3409/2016 Sb. NSS).
7. Soud se dále zabýval včasností a přípustností žaloby.
8. Žalobu na ochranu proti nečinnosti lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí (§ 80 odst. 1 s. ř. s.). Žalobkyně podala rozklad 18. 7. 2023 a žalobu podala 9. 9. 2023. Roční lhůta pro podání žaloby je zjevně zachována. Žalobkyně též bezvýsledně vyčerpala prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť požádala Úřad pro ochranu osobních údajů o vydání opatření proti nečinnosti a ten jí vyhověl.
9. Soud dále posuzoval důvodnost žaloby.
10. Mezi účastníky není sporu o tom, že ministr o rozkladu dosud nerozhodl. Žalovaný to potvrdil ve svém vyjádření k žalobě i následně na výzvu soudu ve vyjádření z 21. 11. 2023.
11. Nečinnost správního orgánu je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Zároveň platí, že ne každá nečinnost je přičitatelná správnímu orgánu. Má-li nečinnost původ ve vystupování účastníka, nejde o nečinnost správního orgánu a nelze se proti ní dovolávat ochrany. Správnímu soudu však nepřísluší posuzovat jednání účastníka před vydáním opatření proti nečinnosti, neboť jeho

vydáním je presumována nečinnost správního orgánu (rozsudek NSS z 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS).

12. Úřad pro ochranu osobních údajů konstatoval, že ministr žalovaného byl ke dni vydání opatření nečinný, neboť nerozhodl o žalobkynině rozkladu. V opatření proti nečinnosti stanovil úřad lhůtu 15 pracovních dnů. Opatření bylo žalovanému doručeno 18. 8. 2023, lhůta pro rozhodnutí uplynula 8. 9. 2023. Nečinnost ministra nadále trvá.

4. Závěr a náklady řízení

13. Žaloba je důvodná, neboť ministr žalovaného je ohledně žalobkynina rozkladu nečinný. Soud proto postupem dle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil ministrovi povinnost o rozkladu rozhodnout, a to do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Délku lhůty stanovil s ohledem k tomu, že ministr měl povinnost o rozkladu rozhodnout do 15 pracovních dnů od doručení rozkladu povinnému subjektu (§ 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím). Tato lhůta byla významně překročena.
14. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobkyně, která byla ve věci plně úspěšná, má právo na jejich náhradu. Její náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč. Žalobkyně sice žádala přiznání paušální náhrady nezastoupenému účastníkovi, nicméně tato náhrada ve správním soudnictví nenáleží (srov. rozsudek NSS z 25. 8. 2015, čj. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS).
15. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. listopadu 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu